

* ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ *

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Θά ἐσημαφονούσαμεν μὲ τὰς κυβερνητικὰς κυρίως συναδέλφους, αἱ ὁποῖαι προηγήθησαν εἰς τὰς σχετικὰς κρίσεις, ὅτι τὸ προῦν μέρος τοῦ σχεδίου μεταρρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος ἀποτελεῖ μίαν ἐκδήλωσιν ἀμαθείας, καὶ μάλιστα πνευματικῆς ἐκπτώσεως, ἂν οἱ καταρτίσαντες αὐτὸ πληρεξούσιοι τῆς πλειοψηφίας ἔχον ἐπιδοθῆ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἀπὸ ἀπλῆν διάθεσιν ἐρασιτεχνικῆς ἀσποχολήσεως. Ἄλλ' οἱ συντάξαντες τὸ περιφημον σχέδιον δὲν εἶναι ξεκάρφωτοι. Ἐμπνέονται ἀπὸ μίαν ὀρισμένην διανοητικότητα, ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τῶ νήγετων αὐτῆς καὶ ἔλαβαν ἐντολὴν νὰ ἐπεξεργασθοῦν ἕνα χρήσιμον ἔργον, καὶ μάλιστα «κατὰ τὰς κρατούσας λαϊκὰς ἀνάγκας». Δὲν δυνάμεθα συνεπῶς νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ ἑξάμβ' ὠμα αὐτὸ τῆς προτάσεως εἶναι ἀπλῆ ἐκδήλωσις μιᾶς τρομακτικῆς πνευματικῆς ἀνεπαρκειᾶς, ἣ ὅποια θὰ ὄφειλε νὰ ἐπεκταθῆ εἰς τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως πρέπει νὰ εἶναι οἱ ἑλεγκτότεροι φραστῆρες. Ἀλλοίμονον τότε εἰς τὸν λαὸν τοῦτον. Ἄλλ' εἶναι ὁ λαὸς ἐντελῶς ἀνεύθυνος διὰ τὴνκατρακιάαν αὐτὴν ποῦ ὑπέστη τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα. Οἱ καταδικάζοντες τὴν δημοτικὴν γλώσσαν καὶ τὴν μετάφρασιν τῶν Ἁγίων Γραφῶν μεσαιωνικοὶ ἱεροεξεταστοὶ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, οἱ σπεύδοντες ἐξ ἄλλου νὰ δώσουν ψῆφον εἰς τὰς γυναῖκας, κινοῦνται ἀπὸ ὑπολογισμόν, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ χειρότερον σημεῖον εἰς τὴν ὄλην ὑπόθεσιν. Δι' αὐτοὺς τὸ ἔθνος εἶναι μία ἀγέλη ψηφοφόρων, καὶ ὅταν κηρύσσονται κατὰ τῆς δημοτικῆς, ἔχουν σκοπὸν νὰ φήσων τὴν ἀγέλην αὐτὴν ἀγέλην, καὶ ὅταν κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς ψῆφου τῶν γυναικῶν δὲν ἀποβλέπουν παρὰ εἰς τὸν διπλασιασμὸν τῆς ἀγέλης, ἀδιαφοροῦντες διὰ κάθε ἄλλην συνέπειαν πνευματικῆς τύφλας ἢ κοινωνικῆς ἐκπτώσεως, ποῦ θὰ παρακολοιθῆσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου των. Αὐτὴ εἶναι, δυστυχῶς, ἡ μόνη καὶ τραγικὴ ἀλήθεια.

Ἐφημ. «ΠΑΤΡΙΣ»

"ΣΤΙΓΜΕΣ ΠΟΥ ΖΩ....."

Τὸ ἐκδοτικὸν βιβλιοπωλεῖον Χ. Γανιάρη ἐκυκλοφόρησε πρὸ τίνος εἰς κομψότατον τεύχος κομψὴν συλλογὴν μὲ στίχους τοῦ κ. Αδ. Κυριαζῆ, φέρουσαν τὸν τίτλον «Στιγμὲς ποῦ ζῶ...». Τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν Νεοελληνικὴν ποίησιν, ἀπὸ τὰ ποιήματά του, δημοσιευθέντα εἰς τὸ περιοδικὸν «Νουμάς», τὰ ὁποῖα τοῦ ἔχουν ἤδη ἐξασφαλίσῃ ἐπιλεκτὸν θέσιν μεταξὺ τῶν νέων ποιητῶν μας. Ἐχεῖ ἀβρόν, ἀκοπον καὶ σαφῆ στίχον, τὴν «μουσικὴν συνειδήσιν» λεπτότατα καλλιεργημένην, ἀπλότητα εἰς τὴν φόρμαν, πλουσίαν πηγὴν τῆς ποιητικῆς φράσεως, κατὰ τὸ ἀξιοσημειώτως ἀδίστατον καὶ ἄ

νετον, ὑπεράνω δὲ τούτων διαχυμένην τὴν πνοὴν μιᾶς συγκινήσεως ἀληθινῆς, εὐγενικῆς καὶ ὀριμου. Ἀναδημοσιεύομεν τοὺς κάτωθι στίχους, παρμένους κατὰ τὴν ἀπὸ τὴν ἐκδοθεῖσαν συλλογὴν.

Φτωχά, μουγγά χαμόσπιτα,
χιλιομανταλωμένα,
ἕνας καημὸς καθένα σας,
Χάρος, ἀνέχεια, ξένα.

Μὰ τάχα τὸ ἀτυχότερο
κι ἀπ' ὅλα σας ποῖό νάναί ;
Ἡ φτώχεια ὑπομονεῦεται
«, οἱ χωρισμοὶ περῶνε,

Μονάχα ὁ Χάρος, ἄκαρδος,
μὲ τὴ ζωὴ ποῦ κλέβει,
πίνει στὶς βρύσες τῶν σπιτῶν
καὶ τὴ χαρὰ στερέβει.

Ἐφημ. «ΠΑΤΡΙΣ»

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

— «ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ». —

(Ἐφ.θ. 4, Ἀπριλῆς 1921). — Μηνιαῖο θεωρητικὸ ὄργανο ποῦ θγαίνει τὸ Κομμουνιστικὸ Ἑλληνικὸ κόμμα. — Τί εἶναι ἱμπεριαλισμὸς (τοῦ Γ. Ζηνόδιεφ). — Τὰ Κόμματα στὰ τελευταῖα δώδεκα χρόνια (τοῦ Γιάννη Κορδάτου). — Ἡ οἰκονομία κ' ἡ πολιτικὴ στὴν ἐποχὴ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου (τοῦ Ν. Λένιν). — Ἡ καταγωγὴ τῆς οἰκογένειας, τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας καὶ τοῦ Κράτους (τοῦ Τε. Ἐγκελς). — Ὁ Καπιταλιστικὸς κόσμος κ' ἡ Κομμουνιστικὴ Δίεθνη (Μανφέστο). — Ἡ «Κομμουνιστικὴ Ἐπιθεώρηση» εἶναι τὸ μόνον σοβαρὸ ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν ποῦ ξεντροπιάζει τὸ σύγχρονον ἐπιστημονικὸν δοῦροκ τῆς στασιμότητος καὶ τῆς σαπίλας στὶς οἰκονομικὰς καὶ πολιτικὰς ἐπιστῆμες τοῦ τόπου μας.

— «ΓΡΑΜΜΑΤΑ». — (Ἀλεξάντρεια, ἀριθ. 3, Νοέμβριος — Δεκέμβριος 1920. — Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα του ἀξίζουνε προσοχὴ καὶ μελέτη τὰδὸλουθα : Ἑλληνικὴ Κίνησις. Οἱ βουλευτικὲς ἐκλογὲς (τοῦ Π. Χαλκοῦ). — Στοχασμοὶ ἀπάνου στὴν Ἑλληνικὴ Κρίσις. Ὁ Βενιζελισμὸς καὶ ἡ παραχάραξις (τοῦ Σ. Κίνα). — Εἰσαγωγὴ στὴν ἀνάγνωσις τοῦ Ζᾶν Κριστόφ, τοῦ Ρομαίν Ρολλάν, (τοῦ Μ. Μαρτινέ). — Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μέσα στὴν Εὐρώπη (τοῦ Μ. Περίδη).

ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΙΣΘΑΠΣ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ (Ἐκδοσις «Τύπος» 1919 Δρ. 3 — ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΜΟΣ Α' (Ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι — Οἱ Ἀλυσίδες - Στὴν δρόμοστα). Ἐκδοσις Ἐταιρίας «Τύπος» 1920. > 6 — ΠΑΡ' Ἡ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ (Ρομάντζο) 1920 > 3 — Ο ΛΥΤΡΩΜΟΣ (δράμα) > 3 — Βρίσκονται στὸ «ΑΘΗΝΑ ΓΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ» — Ὁδὸς Σοφοκλέους 3. —

